

BENELUX-BUREAU VOOR DE INTELLECTUELE EIGENDOM
BESLISSING inzake OPPOSITIE
N° 2014065
van 30 juli 2019

Opposant: **VWS (UK) Limited**
Windsor Court, Kingsmead Business Park
HP11 1JU High Wycombe, Buckinghamshire
Groot-Brittannië

Gemachtigde: **Murgitroyd & Company**
Allée Pierre Ziller 55 Immeuble Atlantis
06560 Valbonne, Sophia Antipolis
Frankrijk

Ingeroepen recht 1: **Uniemark 9545575**
ELGA

Ingeroepen recht 2: **Uniemark 687392**
ELGA

tegen

Verweerder: **Techneco Beheer B.V.**
Mechelsestraat 14
2587 XX 's-Gravenhage
Nederland

Gemachtigde: **Brinkhof N.V.**
De Lairessestraat 111-115
1075 HH Amsterdam
Nederland

Betwiste merk: **Benelux aanvraag 1368972**
Elga

I. FEITEN EN PROCEDURE

A. Feiten

1. Op 31 januari 2018 heeft verweerder een Benelux aanvraag verricht van het woordmerk Elga voor waren in de klassen 9 en 11. Deze aanvraag is onder nummer 1368972 in behandeling genomen en gepubliceerd op 13 februari 2018.
2. Op 12 april 2018 heeft de opposant oppositie ingesteld tegen de inschrijving van deze aanvraag. De oppositie is gebaseerd op de volgende oudere merken:
 - Uniemerkt 9545575 van het woordmerk ELGA, ingediend op 23 november 2010 en ingeschreven op 10 mei 2011 voor waren en diensten in de klassen 9, 10, 11, 37 en 40;
 - Uniemerkt 687392 van het woordmerk ELGA, ingediend op 18 november 1997 en ingeschreven op 11 september 2000 voor waren en diensten in de klassen 9, 11, 37 en 40.
3. Volgens het register is de opposant daadwerkelijk de houder van de ingeroepen rechten.
4. De oppositie is ingesteld tegen alle waren van de betwiste aanvraag en is gebaseerd op alle waren en diensten van de ingeroepen rechten.
5. De gronden voor de oppositie zijn deze, neergelegd in artikel 2.14, lid 2, sub a van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (hierna: "BVIE").¹
6. De proceduretaal is het Nederlands.

B. Verloop van de procedure

7. De oppositie is ontvankelijk en door het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom (hierna: "het Bureau") ter kennis gebracht van partijen op 13 april 2018. In de loop van de administratieve fase van de procedure hebben beide partijen argumenten ingediend en heeft opposant op verzoek van verweerder bewijzen van gebruik ingediend. De procedure verliep conform de daaraan gestelde eisen in het BVIE en het bijbehorende uitvoeringsreglement (hierna: "UR"). De administratieve fase van de procedure is afgerond op 27 maart 2019.

II. MIDDELEN VAN DE PARTIJEN

8. De opposant dient met toepassing van artikel 2.14, lid 2, sub a BVIE een oppositie bij het Bureau in, overeenkomstig de bepalingen van artikel 2.2ter, lid 1, sub b BVIE: verwarringsgevaar omwille van de identiteit of overeenstemming van de betrokken tekens en van de (soort)gelijkheid van de waren of diensten in kwestie.

A. Argumenten opposant

9. Volgens opposant lijkt het geen twijfel dat de tekens visueel en auditief identiek zijn. Bovendien kwalificeert opposant het woordmerk ELGA als een zeer korte, krachtige en originele term met een sterk onderscheidend vermogen.

¹ In deze beslissing wordt steeds verwezen naar de op de datum van de beslissing van toepassing zijnde wet- en regelgeving, tenzij het gaat om bepalingen die gedurende de procedure een materiële en voor de beslissing relevante wijziging hebben ondergaan.

10. Opposant meent dat de diverse schakelingen in klasse 9 van het betwiste teken kunnen worden gezien als identiek dan wel soortgelijk of complementair aan de apparaten, instrumenten en delen of onderdelen daarvan van de ingeroepen rechten. Schakelingen komen immers voor in bijna alle elektrische toestellen van enige complexiteit en het publiek zou kunnen denken dat deze bestemd zijn voor apparaten voor de behandeling en filtering van water. Bovendien zijn deze schakelingen soortgelijk aan de diensten van de ingeroepen rechten, aangezien het publiek zou kunnen denken dat het gaat om installatie, onderhoud en reparatie van schakelingen, respectievelijk bouw en informatie over de bouw van de schakelingen.

11. De waren op het gebied van verwarming en koeling in klasse 11 van het betwiste teken zijn volgens opposant identiek dan wel soortgelijk of complementair aan de waren en diensten van de ingeroepen rechten, die voor een groot deel verband houden met de behandeling en zuivering van water. Immers, bij verwarming en koeling gaat het ook om behandeling van water en bij het zuiveren van water spelen verwarming en koeling ook een rol, aldus opposant. Daarnaast zijn de waren van het betwiste teken soortgelijk aan de diensten van de ingeroepen rechten, aangezien het publiek zou kunnen denken dat het gaat om installatie, onderhoud en reparatie van verwarmings- en koelingsapparatuur, respectievelijk bouw en informatie over de bouw van verwarmings- en koelingsapparatuur.

12. Tot slot is opposant van mening dat de waren van het betwiste teken op het gebied van verwarming en koeling vanwege hun aard ook zullen voorkomen in de ruimten waar de waren van de ingeroepen rechten worden geplaatst op het gebied van waterbehandeling en -zuivering en waar deze apparaten worden geïnstalleerd, onderhouden en gerepareerd.

13. Opposant voert aan dat de ingeroepen rechten zeer bekende merken zijn voor waterbehandelings- en waterzuiveringsapparatuur alsmede de diensten met betrekking tot onderhoud, installatie en bouw daarvan. De merken zijn ontstaan in 1937 en wereldwijd actief met kantoren en distributeurs in meer dan 60 landen. Gelet op deze reputatie meent hij dat gebruik van het betwiste teken afbreuk doet aan het onderscheidend vermogen van de ingeroepen rechten. Ter ondersteuning van de bekendheid van zijn merken voegt opposant een aantal stukken toe.

14. Op grond van het voorgaande verzoekt opposant het Bureau de oppositie toe te wijzen en de inschrijving van het betwiste teken te weigeren.

15. Op verzoek van verweerder heeft opposant gebruiksbewijzen ingediend.

B. Reactie verweerder

16. Verweerder heeft in eerste instantie om bewijzen van gebruik van de ingeroepen rechten verzocht.

17. Verweerder komt tot de bevinding dat de door opposant ingediende stukken enkel betrekking hebben op waterzuiveringssystemen die zijn geplaatst in laboratoria en cleanrooms. Bovendien is het overgrote deel van het bewijsmateriaal uitsluitend beschikbaar in het Nederlands, in de Europese Unie alleen een officiële taal in Nederland en Vlaanderen. Hoewel het een specialistische sector betreft, bevinden laboratoria en cleanrooms zich volgens verweerder in ieder EU-land, onder andere in ziekenhuizen, onderzoekscentra en fabrieken. Verweerder concludeert dan ook dat het gebruik van de ingeroepen rechten in de EU onvoldoende is aangetoond en dat de oppositie derhalve is gebaseerd op rechten die niet geldig zijn, zodat de oppositie in haar geheel dient te worden afgewezen. Mocht het Bureau oordelen dat de ingediende bewijzen van gebruik wel voldoende zijn, dan dient het zijn eindbeslissing te baseren op de waren waarvoor het gebruik bewezen kan worden geacht, zoals hierboven omschreven, aldus nog verweerder.

18. Verweerder stelt vast dat de tekens identiek zijn, nu het verschil in hoofdletters en kleine letters niet relevant is bij de vergelijking van zuivere woordmerken.

19. De waren van het betwiste teken zijn evenwel niet soortgelijk aan de waren van de ingeroepen rechten waarvoor het gebruik bewezen kan worden geacht. Deze waren zijn verschillend van aard, bestemming, methode van gebruik en einddoel en ze worden bovendien op andere plekken geproduceerd en verkocht. Het feit dat een product (zoals een waterzuiveringssysteem) bestaat uit verschillende onderdelen, waaronder schakelingen, betekent nog niet dat deze waren soortgelijk zijn, zo meent verweerder.

20. Mutatis mutandis geldt hetzelfde voor de waren van het betwiste teken in klasse 11. Het feit dat deze waren ook kunnen voorkomen in ruimten waar waterzuiveringssystemen voor gebruik in laboratoria en cleanrooms staan, is volgens verweerder onvoldoende om tot soortgelijkheid te kunnen concluderen; een stoel en een computer zijn evenmin soortgelijk louter omdat zij in eenzelfde ruimte kunnen staan.

21. Aangezien uit niets blijkt dat de waren dusdanig met elkaar zijn verbonden dat de ene waar onontbeerlijk of belangrijk is voor het gebruik van de andere, zijn de waren volgens verweerder ook niet complementair.

22. De door opposant beweerde bekendheid van de ingeroepen rechten kan volgens verweerder niet worden gestaafd door de ingediende stukken, namelijk uittreksels uit de publieke Wikipedia en websites van opposant, en een overzicht van zijn merkregistraties. Bovendien wijst verweerder erop dat artikel 2.2ter, lid 3, sub a BVIE nog geen oppositiegrond was ten tijde van de indiening van deze oppositie.

23. Gelet op het voorgaande verzoekt verweerder het Bureau de oppositie af te wijzen en het aangevraagde teken in te schrijven.

III. BESLISSING

A. Gebruiksbewijzen

24. In toepassing van de bepalingen van de artikelen 2.16bis, lid 1 en 2.23bis, lid 1 BVIE en regel 1.25 UR, dienen de ingeroepen merken normaal gebruikt te zijn in een tijdvak van vijf jaren voorafgaand aan de datum van indiening van het jongere merk.

25. De ingeroepen rechten zijn langer dan vijf jaar voorafgaand aan de datum van indiening van het betwiste teken geregistreerd en dus is het verzoek om bewijs van gebruik gegrond.

26. De betwiste aanvraag werd gepubliceerd op 13 februari 2018. De periode die in aanmerking moet worden genomen – de relevante periode – loopt dus van 13 februari 2013 tot 13 februari 2018.²

27. Overeenkomstig regel 1.25, lid 2 UR dienen de bewijzen van gebruik aanwijzingen te bevatten over de plaats, duur, omvang en wijze van het gebruik dat is gemaakt van het oudere merk voor de waren of diensten waarop de oppositie berust.

28. Blijkens het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: Hof of HvJEU) van 11 maart 2003 (HvJEU, arrest Ansul, C-40/01, ECLI:EU:C:2003:145), wordt van een merk een normaal gebruik gemaakt wanneer het, overeenkomstig zijn wezenlijke functie, te weten het waarborgen van de identiteit van de oorsprong van de waren of diensten waarvoor het is ingeschreven, wordt gebruikt teneinde voor die waren of diensten een afzet te vinden of te behouden, met uitsluiting van symbolisch

² Volgens de toen geldende regelgeving.

gebruik dat er alleen toe strekt, de aan het merk verbonden rechten te behouden. In dit verband betekent het vereiste van normaal gebruik van het merk, dat dit merk, zoals het op het relevante grondgebied wordt beschermd, publiek en naar buiten toe wordt gebruikt (zie tevens Gerecht van de Europese Unie (hierna: "GEU" of "Gerecht"), Silk Cocoon, T-174/01, 12 maart 2003, ECLI:EU:T:2003:68, punt 39; GEU, Vitafruit, T-203/02, 8 juli 2004, ECLI:EU:T:2005:346, punt 39; GEU, Charlott, T-169/06, 8 november 2007, ECLI:EU:T:2007:337, punt 34).

29. Het Gerecht heeft gepreciseerd dat het gebruik van het oudere merk niet altijd kwantitatief omvangrijk hoeft te zijn om als normaal te kunnen worden beschouwd (GEU, Hipoviton, T-334/01, 8 juli 2004, ECLI:EU:T:2004:223; Sonia Sonia Rykiel, T-131/06, 30 april 2008, ECLI:EU:T:2008:135). Het begrip normaal gebruik beoogt niet het commerciële succes te beoordelen of de handelsstrategie van een onderneming te controleren, noch de merkenbescherming te beperken tot de gevallen waarin er sprake is van een kwantitatief aanzienlijk commercieel gebruik van het merk (GEU, Vitafruit, reeds aangehaald).

30. Het Gerecht stelt nadrukkelijk dat het normale gebruik van een merk niet op basis van waarschijnlijkheden of vermoedens kan worden aangenomen, doch moet worden aangetoond aan de hand van concrete en objectieve gegevens die een daadwerkelijk en afdoend gebruik van het merk op de betrokken markt bewijzen (GEU, Hiwatt, T-39/01, 12 december 2002, ECLI:EU:T:2002:316; Vitakraft, T-356/02, 6 oktober 2004, ECLI:EU:T:2004:292; Sonia Sonia Rykiel, reeds aangehaald).

31. De ingeroepen rechten zijn Uniemerken (voorheen: Gemeenschapsmerken). De gebruiksverplichting wordt beheerst door artikel 18 van verordening (EU) 2015/2424 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2015 inzake het merk van de Europese Unie (hierna: "EUMVo").³ Dit artikel, met als opschrift "Gebruik van het Uniemerken", luidt als volgt:

"Een Uniemerken waarvan de houder vijf jaar na de inschrijving binnen de Unie geen normaal gebruik heeft gemaakt voor de waren of diensten waarvoor het ingeschreven is, of waarvan gedurende een ononderbroken tijdvak van vijf jaar geen normaal gebruik is gemaakt, is vatbaar voor de sancties van deze verordening, tenzij er geldige redenen zijn voor het niet gebruiken."

32. In zijn arrest van 19 december 2012 (zaak C-149/11, Onel, ECLI:EU:C:2012:816) heeft het HvJEU deze bepaling nader uitgelegd. Met betrekking tot het begrip "binnen de Gemeenschap" overweegt het Hof dat er een verschil bestaat tussen de territoriale omvang van de bescherming die aan nationale merken wordt verleend en die van de bescherming die aan Gemeenschapsmerken wordt verleend. Een Gemeenschapsmerk geniet in territoriaal opzicht immers een ruimere bescherming dan een nationaal merk. Hierdoor kan redelijkerwijs worden verwacht dat een Gemeenschapsmerk op een groter grondgebied wordt gebruikt, behoudens het (uitzonderlijke) geval dat de markt van de waren of diensten in kwestie in de praktijk territoriaal beperkt is. Er moet daarbij worden geabstraheerd van de grenzen van het grondgebied van de lidstaten. Het Hof concludeert:

"Van een Gemeenschapsmerk wordt „normaal gebruik gemaakt” in de zin van artikel 15, lid 1, van verordening nr. 207/2009 wanneer het wordt gebruikt overeenkomstig de wezenlijke functie ervan en teneinde in de Europese Gemeenschap marktaandeel te behouden of te verkrijgen voor de door dit merk aangeduide waren of diensten. Het staat aan de verwijzende rechter om te beoordelen of deze voorwaarden zijn vervuld in het hoofdgeding, gelet op alle relevante feiten en omstandigheden, zoals met name de kenmerken van de betrokken markt, de aard van de door het merk beschermde waren of diensten, de territoriale en kwantitatieve omvang van het gebruik alsook de frequentie en de regelmaat ervan."

³ Daarbij werd Verordening (EG) 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 gewijzigd.

33. De drempel voor normaal gebruik van een Uniemerkt ligt in de regel dan ook hoger dan voor normaal gebruik van een nationaal (of Benelux) merk. Er moet worden aangetoond dat het merk is gebruikt teneinde in de Europese Unie marktaandeel te behouden of te verkrijgen en daarbij moet rekening worden gehouden met alle relevante feiten en omstandigheden.

Beoordeling van de ingediende gebruiksbewijzen

34. Opposant dient de volgende stukken in ten bewijze van gebruik van zijn ingeroepen rechten:

- 1) Uittreksels uit het vaktijdschrift *LabVision* van september 2015
- 2) Uittreksel uit het vaktijdschrift *LabVision* van september 2017;
- 3) Aankondiging van de Laborama beurs van 17 en 18 maart 2016 te Brussel;
- 4) In 2016 door Elga Labwater verstuurd tweet;
- 5) Een factuur;
- 6) Artikel over de LabAnalyse beurs 2017;
- 7) Print van de Nederlandstalige website van Veolia Water Technologies voor Nederland en België;
- 8) Print van Google-hits op de naam ELGA Labwater;
- 9) Webshop van het Belgische glasatelier Saillart.

35. Vooropgesteld zij dat de door opposant ingediende stukken uitsluitend betrekking hebben op een waterzuiveringsapparaat voor gebruik in laboratoria en cleanrooms, zoals reeds opgemerkt door verweerder (zie punt 17). Voor de overige waren en diensten waarvoor de ingeroepen rechten zijn ingeschreven, is het normaal gebruik derhalve reeds bij voorbaat niet aangetoond.

36. De uittreksels uit het vaktijdschrift *LabVision* (ondertitel: "Kennisplatform voor laboratoria", onder 1 in de opsomming) vermelden op een drietal plaatsen de ingeroepen rechten. Het eerste uittreksel gaat over 3D-printtechnologie van een onderneming op de Brightlands Campus in Sittard-Geleen en vermeldt dat voor het toepassen van een constante zuiverheid van het water (voor het reinigen van constructen in een cleanroom) gebruik wordt gemaakt van een Elga waterzuiveringssysteem, te weten de door Veolia Water geleverde Purelab Flex 3. Verderop in dezelfde editie van het blad staat een paginagrote advertentie met onderaan het logo

en een foto van een tweetal apparaten, die omschreven worden als *the pioneering PURELAB®Chorus range* en waarop tevens de naam ELGA is aangebracht in hetzelfde

lettertype als het hierboven weergegeven logo:

Op de volgende pagina, onder het kopje AANRADERS, staat een artikel dat kennelijk een bij de vorige pagina aansluitende advertorial is, met verwijzing naar Veolia Water Solutions & Technologies. Dit artikel vermeldt eveneens het ingeroepen recht: "De Centra van Elga Labwater is ontworpen om de demiwatervoorziening in een laboratorium, inclusief de ringleiding betrouwbaar en gecontroleerd te laten functioneren".

37. Het uittreksel uit *LabVision* van september 2017 (2 hierboven) bevat een artikel over een Belgische coöperatie van apothekers die zich toeleggen op de bereiding en verstrekking van homeopathische geneesmiddelen. Het artikel vermeldt dat de laboratorium manager twee "door Veolia

Water Technologies geleverde Elga Purelab systemen voor purified water" heeft laten installeren: één in het lab, en één bij de cleanroom.

38. In de aankondiging van de Laboramabeurs van 17 en 18 maart 2016 te Brussel (3) staat het logo zoals hierboven weergegeven maar, anders dan opposant suggereert, kan daaruit niet worden afgeleid dat hij ook daadwerkelijk aan deze expo heeft deelgenomen. Onder het logo staat uitleg over de producten van Elga Veolia, onder andere: "*Elga est la marque de solutions de traitement de l'eau de laboratoire de Veolia Water Technologies*". Informatie aangaande het gebruik van het merk ontbreekt evenwel.

39. Uit de tweet (4) blijkt dan weer wel dat opposant aan bovengenoemde tentoonstelling heeft deelgenomen, althans ELGA LabWater:

Uit de enkele deelname van opposant (of een aan hem gelieerde onderneming) aan deze tentoonstelling kan evenwel geen informatie worden ontleend over het gebruik van de ingeroepen rechten.

40. De factuur (5) van 12 februari 2018, gericht aan Veolia Water ST in Frankrijk, heeft volgens de toelichting van opposant betrekking op de kosten voor geleverd promotiemateriaal voor zijn deelname aan de Laborama beurs van 2018 in Antwerpen. De ingeroepen rechten staan echter niet vermeld op deze factuur, zodat zij geen informatie kan verstrekken aangaande het gebruik ervan.

41. Het artikel over de LabAnalyse beurs 2017 (6) in De Kuip in Rotterdam vermeldt onder de exposanten Veolia Water Technologies en het logo en daaronder de tekst: "*Elga Labwater is onderdeel van Veolia, gericht op waterzuivering voor het laboratorium*". Andermaal kan uit de deelname aan een beurs geen informatie worden ontleend met betrekking tot het gebruik van de ingeroepen rechten.

42. De print van de Nederlandstalige website van Veolia Water Technologies voor Nederland en België (7) bevat hetzelfde logo als weergegeven in voorgaand punt. Naar de ingeroepen rechten wordt als volgt verwezen: "*Elga Labwater Waterzuivering voor op het laboratorium. Elga labwater levert waterzuiveringssystemen die voldoen aan de strengste eisen voor verschillende toepassingen. De Elga Purelab systemen... Elga Medica voor het klinisch laboratorium. Elga Centra voor centrale watervoorziening.*" De website bevat eveneens een aantal foto's van waterzuiveringsapparaten zoals vermeld en weergegeven in punt 35. Tot slot worden de gegevens vermeld van een contactpersoon in Nederland en in België. Over de plaats, duur, omvang en tijdstip van gebruik van de ingeroepen rechten geeft deze website geen inzicht.

43. De print van google-hits op de naam ELGA Labwater (8) bevat 10 zoekresultaten, maar zegt niets over het daadwerkelijk gebruik van de ingeroepen rechten.

44. De webshop van het Belgische glasatelier Saillart (9) bevat twee verwijzingen naar de ingeroepen rechten, namelijk de *Pure Water System*, *ELGA LabWater* en de *Ultrapure Water System*, *ELGA LabWater*. Over het daadwerkelijke gebruik van de ingeroepen rechten verschaft deze webshop geen informatie.

Conclusie

45. Uit een vaktijdschrift blijkt dat één gespecialiseerd bedrijf in Nederland en één gespecialiseerde coöperatieve in België gebruik maken van een waterzuiveringsapparaat voor laboratoria en cleanrooms van opposant. Dit is ruim ontoereikend om het normaal gebruik van de ingeroepen rechten binnen de Europese Unie aan te tonen. Met verweerder (zie punt 17) heeft het Bureau kunnen vaststellen dat het in casu weliswaar om zeer gespecialiseerde apparaten gaat, maar het is geenszins aannemelijk dat de markt daarvoor in de Europese Unie zich beperkt tot twee ondernemingen, of anderszins territoriaal beperkt is. Opposant heeft geen enkel stuk ingediend waaruit conclusies kunnen worden getrokken over afzetgebied, verkoopcijfers, publiciteit, marktaandeel of afnemers. Het gebruik van de ingeroepen rechten in de Europese Unie is dus niet aangetoond, zodat aan een beoordeling van het verwarringsgevaar niet meer wordt toegekomen.

B. Overige factoren

46. Opposant stelt dat zijn ingeroepen rechten ab initio een groot onderscheidend vermogen hebben (zie punt 9) en bovendien wereldwijde bekendheid genieten (zie punt 13). Nu niet is aangetoond dat de merken in de relevante periode daadwerkelijk normaal zijn gebruikt in de Europese Unie, speelt het onderscheidend vermogen ervan geen rol in deze procedure.

47. Daarnaast merkt verweerder terecht op (zie punt 22) dat artikel 2.2ter, lid 3, sub a BVIE pas geldt als grond voor een oppositie sinds de wijziging van het BVIE per 1 juni 2018 en derhalve nog niet kon worden ingeroepen op het tijdstip van indiening van deze oppositie (12 april 2018).

48. Uit het ontbreken van (voldoende) bewijs van normaal gebruik concludeert verweerder dat de ingeroepen rechten niet (meer) geldig zijn (zie punt 17). Een dergelijke conclusie kan evenwel niet worden genomen in het kader van een oppositieprocedure. Verval van een merk wegens niet gebruik kan in een aparte procedure worden ingeroepen bij de bevoegde rechter, hetzij bij EUIPO.

C. Conclusie

49. Aangezien het bewijs van gebruik van de ingeroepen rechten niet is geleverd, komt het Bureau niet meer toe aan een beoordeling van het verwarringsgevaar.

IV. BESLUIT

50. De oppositie met nummer 2014065 wordt afgewezen.

51. Benelux aanvraag met nummer 1368972 wordt ingeschreven voor alle waren waarvoor het is aangevraagd.

52. De opposant is 1.045 euro verschuldigd aan de verweerder op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE juncto regel 1.28, lid 3 UR aangezien de oppositie geheel wordt afgewezen. Deze beslissing vormt executoriale titel op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE.

Den Haag, 30 juli 2019

Willy Neys
(*rapporteur*)

Diter Wuytens

Tomas Westenbroek

Administratieve behandelaar:

Monique de Bont-Vrolijk